

Trębacka

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1770

Opis

Mieściła się tu poczta, tuż obok znajdowały się mieszkania **trębaczy**. W połowie XVIII w. w aktach miejskich pojawiło się nazwisko Trembalski, które również mogło się przyczynić do nadania takiej nazwy.

Ciekawostki

W XIV w. była to droga biegnąca przez ogrody do jurydyki Dziekanka (stąd początkowo nazywała się ul. Dziekańska), łącząc dwa dawne trakty - gościniec biegnący przez Czerskie Przemieście z dzisiejszą ul. Wierzbową. W XV w. powstały tu domy kapituły warszawskiej, wynajmowane mieszczanom. W czasie potopu szwedzkiego zabudowa została zniszczona. W XVIII w. ukształtowała się w ulicę zwaną Trębalską, a od 1770 Trębacką. Była niezwykle wąska, 4 m szerokości, rozszerzając się w kierunku Wierzbowej. W XVIII w. zabudowano ulicę kamienicami. W XIX w. większą część ulicy zajmowała ekspedycja karek komunikacyjnych Piotra Steinkellera, zwanych „steinkellerkami. Popularna wówczas ulica była również z dużej ilości marnych szynków i dam lekkich obyczajów, które dopiero w 1874 wysiedlono na Towarową. W 1885 ulicę poszerzono z dotychczasowej szerokości 4 metrów, burząc kamienice po stronie parzystej. Działała tu popularna firma W. Wattson, specjalizująca się w drukach żałobnych. W latach 1909-44 kursował tędy tramwaj elektryczny. W 1944 ulica została spalona.

Stan obecny:

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego (ul. Krakowskie Przedmieście 15/17).
Kino Kultura.

Nr 4\6: kamienica Scheiblera. Postawiono ją w 1887 dla łódzkiego potentata włókienniczego Karola Scheiblera wg proj. Edwarda Lilpopa i Józefa Piusa Dziekońskiego. Był długi na 20 m. i bogato dekorowany. Na parterze mieścił się sklep firmowy Scheiblera. W 1961 przebudowano kamienicę na dwukondygnacyjny biurowiec: zachowano szkielet kamienicy secesyjnej i dano nową, fasadę, pozbawioną wszelakich ozdób. W 1994 budynek podwyższono do dawnej wysokości. Mieści się tu Krajowa Izba Gospodarcza.

Nr 10: Dom dochodowy teatrów. Powstał na miejscu składów komory celnej na pocz. XIX w. wg proj. S. Szyllera.

~ Nr 11: Dom Steinkellera. Powstał w XIX w., od 1835 należał do Piotra Steinkellera. Miał długą klasycystyczną fasadę. W oficynie mieściły się składy cynku i maszyn i ekspedycja karet komunikacyjnych, tzw. steinkellerówek.

Data nadania nazwy: 1770 rok
